

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432055904/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Her gjorde Pause den sublime Taler,  
Og medens Anton, træt af Disciplin,  
Et Suk udstødte, trak han frem et Skrin,  
Op af hvis skjulte Gjemme rask han haler,  
Med et Par kunstigstøbte Sølvpokaler,  
En sieben Flaske, fuld af Purpurviin,  
Pokalerne han fyldte heelt til Randen,  
Gav Anton een og greb saa selv den anden.

Min Ven, han smilte: klaret blev Forstanden,  
Men blev nu ogsaa Hjertet rigtig rørt?  
Har ikke blot De faaet ind i Panden,  
Men i Gemyttet, hvad De her har hørt?  
I Skriften staaer, at Vinen glæder Manden,  
Og Glæden tidt har til det Gode ført.  
Lad derfor dette Bæger Viin Dem qvæge,  
Lad det ei blot Dem styrke, men bevæge!

Vaagn op og lev! Lad Blik og Tanke stige  
Med dybtfølt Tak mod Lysets Rosenknop,  
Der hist i Solens Straaler lukkes op,  
For Alt med Liv og Varme at berige.  
Stu denne Forsorg! Føl den faderlige  
Bekymring for hver mindste Sjæl og Krop,  
Som sig i dette Skaberværk udtaler,  
Og Menneskenes dybe Trang os maler.

Thi hvad er Mennesket? Mon nogensinde  
De ret i Spiritus et Foster saae?  
Det lille Væsen ligger der iblinde,  
Men med et Hjerte dog, som kunde slaae;  
Knap som en Rele stort man kan det finde  
Med heelt optrukne Been og Fødder smaa;  
Og tænk Dem nu, at det er denne Rele,  
Der uden Gud vil vandre sine Veie!

Og tænk saa paa de Levendes Velgjører,  
Som stiller alle Længsler, alle Savn,  
Som alle Sjæles Suk og Bønner hører  
Og selv paa Hjerte har en Reles Gavn:  
O, hvis en Smule blot Dem Tanken rører,  
Da skam Dem dybt ved Athelstens Navn;  
Thi derom er man enig dog saa temmelig,  
At styggest er af Alt en Utaknemmelig.